

Henri Donnedieu de Vabres.

(8. juli 1880—14. februar 1952).

Med professor Henri Donnedieu de Vabres er en af de mest lysende skikkelser i nyere fransk kriminalvidenskab og den internationale strafferet gået bort.

de Vabres efterfulgte i 1922 Emile Garçon som professor i strafferet ved universitetet i Paris og virkede i denne stilling — side om side med professor Louis Hugueney — til sin død. Som hans vigtigste værker kan nævnes *Introduction du droit pénal international* (1922), *Principes modernes du droit pénal international* (1926), *Traité de droit criminel et de législation pénale comparée* (3. udg., 1947). Det sidstnævnte — prisbelønnede — værk er en fortrinlig kilde til orientering om fransk strafferet og dens idémæssige baggrund. Emnebehandlingens klarhed og overskuelighed er i pagt med de bedste traditioner i gallisk jura.

Professor de Vabres' særlige indsigt i international strafferet og hans hele kriminalvidenskabelige position gjorde det naturligt, at valget faldt på ham, da Frankrig skulle udpege en dommer til den internationale krigsforbryderdomstol i Nürnberg efter den anden verdenskrig. Han bestred denne vanskelige opgave med fremragende dygtighed.

En opregning af Donnedieu de Vabres' mange stillinger og æreshverv indenfor det kriminalistiske arbejde og samarbejde skal ikke foretages her. Fra den seneste tid skal blot nævnes, at han fungerede som præsident for den store kriminologikongres i Paris i september 1950. Ved den lejlighed fik også en række skandinaviske kriminalister et indtryk af hans på een gang markante og beskedne personlighed. Lærte man ham personlig at kende, forstærkedes indtrykket af en højt begavet forsker, der tillige var et viljestærkt, fornemt menneske med et åbent, vidtfavnende sind.

Stephan Hurwitz.